

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

**cu privire la restituirea recursului declarat de avocatul Bargan Valeriu în
interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL**

în cauza civilă ÎM „Fortagro-Com” SRL vs. SRL „Basarabia-Agroexport” și SRL
„Vegfrutis” (în procedură de lichidare)

(cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului, recunoașterea dreptului de
proprietate asupra echipamentului tehnic și obligarea înlăturării obstacolelor la
exercitarea dreptului de posesiune, acces și folosință a bunurilor)

împotriva încheierii din 23 ianuarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

*(Dosarul nr. 2rc-9/26
NR. PIGD 2-18010163-01-2rc-03032026)*

Recurs restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. e) CPC, întrucât este îndreptat împotriva unei
încheieri pronunțate de instanța de apel privind substituirea măsurilor de asigurare, care nu
este susceptibilă de recurs potrivit legii.

Curtea de Apel Sud, sediul Comrat jud. A. Mironov, A. Scripcenco, V. Hudoba

15 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Bargan Valeriu în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 septembrie 2011, ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Basarabia-Agroexport” și SRL „Vegfrutis”, cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului, recunoașterea dreptului de proprietate asupra echipamentului tehnic și obligarea înlăturării obstacolelor la exercitarea dreptului de posesiune, acces și folosință a bunurilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin încheierea din 19 septembrie 2011 a Judecătoriei Comrat, sediul central, au fost aplicate măsurile de asigurare în privința bunurilor respective, prin aplicarea sechestrului și interzicerea folosirii lor.

3. Prin decizia din 13 decembrie 2011 a Curții de Apel Comrat, a fost admis recursul SRL „Vegfrutis” și emisă o decizie prin care, s-a admis demersul SRL „Vegfrutis” și s-a schimbat măsura de asigurare aplicată prin încheierea din 19 septembrie 2011 a Judecătoriei Comrat, sediul central, prin interzicerea înstrăinării bunurilor sechestrate.

4. Prin încheierea din 5 noiembrie 2013 a Judecătoriei Comrat, sediul central, au fost aplicate repetat măsurile de asigurare, prin interzicerea exploataării, de către pârâți, a bunurilor sechestrate.

5. Prin hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată. S-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierile din 19 septembrie 2011 și din 5 noiembrie 2013 a Judecătoriei Comrat, sediul central.

6. Prin decizia din 25 iunie 2014 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de ÎM „Fortagro-Com” SRL, s-a casat hotărârea din 19 noiembrie 2013 Judecătoriei Comrat, sediul central și s-a restituit cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecători.

7. Prin încheierea din 9 septembrie 2014 a Judecătoriei Comrat, sediul central, (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015), s-a admis demersul SRL „Basarabia-Agroexport” și înlocuite măsurile de asigurare a acțiunii, aplicate anterior, din aplicarea interdicției de exploatare de către pârâți a bunurilor sechestrate, la interzicerea înstrăinării bunurilor: - BUM cod numeric 236; - Buncăr pentru recepția merelor cod numeric 234; - Spălătorie cod numeric

22222; - Bandă transportatoare cod numeric 2.7; - Transportator înclinat cod numeric 2.8; - Press Flottweg, zdrobitor Bucher cod numeric 204; - Echipament aseptice cod numeric 3.6; - Pompă CS50-175-2-10/BM.T82 DN65/50 cod numeric 1.2; - Pasteurizator tubular cod numeric 194; - Vas 16 m³ , 536-160HL, D-2202 cod numeric 1.3; - Vas 160 dal, cod numeric 5.35.

8. Prin încheierea din 18 iunie 2015 a Judecătorei Comrat, sediul central, (menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 februarie 2016), a fost respins demersul ÎM ”Fortagro-Com” SRL, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin sechestrarea bunurilor litigioase.

9. La 13 iunie 2016 și 23 mai 2017, ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus cereri de concretizare a cerințelor acțiunii, în final solicitând recunoașterea nulității contractului de parteneriat nr. 216/10 din 1 aprilie 2010, recunoașterea dreptului de proprietate asupra echipamentului tehnic și obligarea înlăturării obstacolelor la exercitarea dreptului de posesiune, acces și folosință a bunurilor, și anume: - Utilaj de descărcare a merelor, cod numeric 236; - Buncăr pentru recepția merelor 36 x 10 x 1,5, cod numeric 234 (din beton, capacitate 500 tone); - Spălătorie, cod numeric 22222; - Bandă transportatoare, cod numeric 2.7; - Transportator înclinat (elevator de aprovizionare a merelor), cod numeric 2.8; - Zdrobitor Bucher, inclusiv utilajul de acces a pastei și pompă; - Press Flottweg 1750; - Echipament aseptice (sterilizare și unitate de răcire) inclusiv un pasteurizator tubular (evaporare), cod numeric 3.6 și 194; - Pompă C850-175-2-10/BM.T82 BX65/50, cod numeric 1.2 (două unități); - Vas 16 m³ , 536-160HEДЭ-2202, cod numeric 1.3 (trei unități); - Vas 160 dal, cod numeric 5.35 (trei unități).

10. Prin hotărârea din 12 aprilie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul central, și hotărârea suplimentară din 31 mai 2019, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL.

11. La 7 mai 2018, ÎM „Fortagro-Com” SRL a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 12 aprilie 2018 a Judecătorei Comrat, sediul central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

12. Prin încheierea din 27 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat (menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2020), a fost dispusă suspendarea examinării cauzei în ordine de apel, până la examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva SRL „Vegfrutis” cu privire la recunoașterea nulității contractului de parteneriat nr. 02/08-10 din 11 ianuarie 2010, încheiat între ÎM „Fortagro-Com” SRL și SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), recunoașterea nulității facturii de expediție seria EB nr. 420850 din 11 ianuarie 2010, a actului de predare-primire a echipamentului de producere a sucului concentrat din 11 ianuarie 2010, semnat între SRL „Fortagro-Com” și SRL „Vegfrutis” SRL, a actului de verificare din 12 ianuarie 2010.

13. Prin încheierea din 28 decembrie 2020 a Curții de Apel Comrat (menținută prin decizia din 19 mai 2021 a Curții Supreme de Justiție), a fost dispusă suspendarea examinării cauzei în ordine de apel, până la examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva SRL „Vegfrutis” cu privire la declararea nulității actelor juridice.

14. La 9 iunie 2021, SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), prin intermediul lichidatorului Coltun Elvira, a depus cerere cu privire la reluarea procesului de judecată, pentru soluționarea chestiunii referitor la anularea măsurilor de asigurare a acțiunii.

15. Prin încheierea din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), cu privire la reluarea procesului de judecată și anularea măsurilor de asigurare a acțiunii.

16. La 8 decembrie 2021, SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), prin intermediul lichidatorului Coltun Elvira, a declarat recurs împotriva încheierii din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat.

17. Prin decizia din 9 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), prin intermediul lichidatorului Coltun Elvira și s-a menținut încheierea din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat.

18. La 7 octombrie 2024, avocatul Bargan Valeriu acționând în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL a înaintat o cerere cu privire la substituirea măsurilor de asigurare în cadrul examinării apelului declarat de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva hotărârii din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul central, prin care a solicitat: admiterea cererii, substituirea măsurilor de asigurare aplicate prin încheierea din 9 septembrie 2014 a Judecătoriei Comrat de aplicare a interdicției de înstrăinare a bunurilor, cu măsura asiguratorie de aplicare a sechestrului asupra bunurilor litigioase.

19. Prin încheierea din 23 ianuarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins cererea înaintată de avocatul Bargan Valeriu în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL privind substituirea măsurilor de asigurare în cadrul examinării apelului declarat de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva hotărârii din 12 aprilie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul central.

20. La 25 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul ÎM „Fortagro-Com” SRL, avocatul Bargan Valeriu, a declarat recurs împotriva încheierii din 23 ianuarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii reprezentantul ÎM „Fortagro-Com” SRL.

ARGUMENTELE RECURSULUI

21. În motivarea recursului, reprezentantul ÎM „Fortagro-Com” SRL a invocat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, fiind pronunțată cu interpretarea eronată a normelor de drept și cu omiterea examinării circumstanțelor relevante ale cauzei.

22. A susținut că instanța de apel a interpretat greșit obiectul cererii de substituie a măsurilor de asigurare, tratând-o ca pe o contestare a încheierii din 9 septembrie 2014, deși cererea viza existența unor circumstanțe noi care justifică modificarea măsurii de asigurare.

23. În acest sens, s-a arătat că măsura aplicată - interdicția de înstrăinare, nu asigură conservarea efectivă a bunurilor litigioase, întrucât nu împiedică utilizarea acestora de către terți, ceea ce conduce la uzura și diminuarea valorii bunurilor.

24. Recurenta a invocat că bunurile litigioase sunt utilizate în continuare de către SRL „Basarabia-Agroexport” în procesul de producere a sucului de mere, fără un temei legal și fără acordul proprietarului, fapt confirmat inclusiv prin declarațiile lichidatorului și prin materialele cauzelor penale.

25. Totodată, s-a menționat că unele bunuri au fost deteriorate, dezasamblate sau înlocuite cu altele nefuncționale, circumstanțe ce indică existența unui risc real de pierdere sau degradare a bunurilor litigioase.

26. Recurenta a mai indicat că, în contextul procedurii de insolvabilitate și al transmiterii bunurilor către terți, există riscul ca bunurile litigioase să iasă din circuitul juridic sau să nu mai poată fi identificate, ceea ce ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile.

27. De asemenea, s-a invocat că instanța de apel nu a analizat în mod efectiv probele prezentate, limitându-se la constatări generale privind lipsa riscurilor, fără a se pronunța asupra fiecărui argument și probă invocată de recurentă.

28. În concluzie, a susținut că sunt întrunite condițiile legale pentru substituiea măsurii de asigurare, întrucât măsura existentă este inefficientă, iar circumstanțele noi demonstrează necesitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor litigioase.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 426¹ alin. (1) lit. e), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă: e) încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin.(1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.”

30. Art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă,

în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.”

31. Art. 179 alin. (1), (2¹) din Codul de procedură civilă:

„(1) La cererea participanților la proces, se admite substituirea unei forme de asigurare a acțiunii printr-o altă formă.

(2¹) Încheierea judecătorească privind substituirea unei forme de asigurare a acțiunii printr-o altă formă poate fi atacată cu recurs.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Din materialele dosarului rezultă că, prin încheierea din 23 ianuarie 2026, Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, a respins cererea înaintată de avocatul Bargan Valeriu, în interesele ÎM „Fortagro-Com” SRL, privind substituirea măsurilor de asigurare a acțiunii.

33. Împotriva acestei încheieri, la 25 februarie 2026, reprezentantul ÎM „Fortagro-Com” SRL a declarat recurs, solicitând casarea încheierii și emiterea unei noi soluții de admitere a cererii.

34. Examinând recursul și având în vedere cadrul legal aplicabil, Completul de judecată constată că acesta urmează a fi restituit, întrucât este îndreptat împotriva unei încheieri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu recurs.

35. Potrivit art. 426¹ alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs restituie recursul în cazul în care încheierea nu poate fi atacată cu recurs.

36. Completul reține că încheierea contestată vizează respingerea cererii de substituire a măsurilor de asigurare a acțiunii, pronunțată de instanța de apel în cursul examinării apelului, având caracter procesual incident.

37. Deși art. 179 alin. (2¹) din Codul de procedură civilă prevede posibilitatea atacării cu recurs a încheierii privind substituirea măsurilor de asigurare, această dispoziție nu poate fi interpretată extensiv în sensul admiterii recursului împotriva oricărei încheieri pronunțate în această materie, indiferent de instanța care o pronunță și de etapa procesuală în care intervine.

38. În speță, încheierea a fost emisă de instanța de apel în cadrul examinării apelului și nu reprezintă un act final, ci un act procedural intermediar, care ține de administrarea procesului și de măsurile asiguratorii pe parcursul judecării cauzei.

39. Or, sistemul căilor de atac este unul de strictă interpretare, iar exercitarea recursului este permisă doar în cazurile expres prevăzute de lege. În lipsa unei norme exprese care să permită atacarea cu recurs a unei asemenea încheieri pronunțate de instanța de apel, aceasta nu poate face obiectul controlului în recurs.

40. Totodată, argumentele recurentului referitoare la existența unor circumstanțe noi, la pretinsa ineficiență a măsurii de interdicție a înstrăinării sau la riscul degradării bunurilor nu pot fi examinate în prezenta procedură, întrucât acestea vizează temeinicia încheierii, iar nu admisibilitatea căii de atac.

41. Aceste argumente nu pot transforma încheierea contestată într-un act susceptibil de recurs, atât timp cât legea nu prevede în mod expres o asemenea posibilitate.

42. Prin urmare, Completul de judecată reține că recursul este îndreptat împotriva unei încheieri neatacabile potrivit legii, motiv pentru care urmează a fi restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

43. În conformitate cu art. 269-270 și art. 426¹ alin. (1) lit. e), alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Restituie recursul declarat de reprezentantul ÎM „Fortagro-Com” SRL, avocatul Bargan Valeriu împotriva încheierii din 23 ianuarie 2026 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Fortagro-Com” SRL împotriva SRL „Basarabia-Agroexport” și SRL „Vegfrutis” (în procedură de lichidare), cu privire la recunoașterea nulității absolute a contractului de parteneriat, recunoașterea dreptului de proprietate asupra echipamentului tehnic și obligarea înlăturării obstacolelor la exercitarea dreptului de posesiune, acces și folosință a bunurilor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu